

VISOKA CENA

Prvega septembra leta 2014 sem v šolskih klopeh spoznala Majo. Takrat sem vedela, da je to človek, za katerega si želim, da me spremlja celo osnovno šolo. V oči mi je padla prav zaradi tega, ker je bila tako srčna, in bila sem prepričana, da ima to po svojih starših, saj sta bila tudi onadva zelo srčna in izgledali so kot prava, urejena družina.

Minevali so dnevi in meseci, ko me je Maja povabila k sebi domov. Po pouku sva šli skupaj k njej domov. Živela je v bloku. Ko sva prišli v stanovanje, sva odšli naravnost v sobo, ki si jo je delila z mlajšim bratom Patrikom. Ampak po poti do sobe, ki je bila zelo kratka, čeprav je bilo stanovanje zelo majhno, so me prevzeli neki čudni občutki in tudi vonjave mi niso bile prav nič všeč. Po dolgem igranju z barbikami in lego kockami, me je začelo tiščati lulati. Maja mi je približno povedala, kje je stranišče. Na poti tja sem šla skozi kuhinjo. Kar groza me je obšla, ko sem videla, kakšna je bila. Vsepovsod neke prazne steklenice vina in piva, škatlice cigaret, ostanki hrane ... hitro sem odhitela, saj se nisem hotela dolgo zadrževati v takem prostoru. Na poti nazaj sem zašla v neko sobico oz. samo pred vrata, kjer sem videla, kako se je Majin oče spravljal na Patrika. Nisem vedela, kaj naj naredim. Njun oče Klemen je hotel knjigo vreči v Patrika. Patrik je začel jokati, nato mu je Klemen na hitro zagrozil, naj utihne ali bo spal na hodniku.

Potem dolgo časa nisem videla Maje. Učitelji so rekli, da se je preselila na drug konec Slovenije in da je zato ne bo več v našo šolo. Kaj se je zares dogajalo z Majo? Pristala je pri rejniški družini tako kot Patrik. Sosed jih je prijavil, da se večkrat slišijo neki čudni zvoki nasilja, ropotanja in vpitja. Odkrili so, da je Majin oče Klemen alkoholik in da se spravlja ne samo na Majo in Patrika, ampak tudi na njuno mami Heleno. Klemen je odšel na zdravljenje, Heleni pa so Patrika in Majo vzeli, saj je bilo tudi stanovanje neprimerno za bivanje.

Maje nisem nikoli pozabila.

Nekega čisto navadnega šolskega dne pa se prikaže na šolskih vratih. Bila sem jo zelo vesela, saj je nisem videla od sredine 1. razreda, zdaj smo pa že v 7. razredu. Spremenila se je, a sem jo prepoznala. Ni nam hotela povedati, kje je bila, ampak meni to sploh ni bilo pomembno, saj sem je bila tako zelo vesela. Opazila sem tudi, da se je zelo spremenila po obnašanju. Bila je zelo slabe volje in ni imela ravno volje do življenja.

Tako je trajalo kar dve leti.

Juhuuuu, končno smo odpisali zadnji šolski test v osnovni šoli. Maja me je povabila na sladoled. Sprejela sem. Bilo je nekam čudno vzdušje. Maja me je spraševala nenavadne stvari glede izgube najbližjega človeka in podobno. Vprašala me je, če me lahko pospremi domov in seveda sem sprejela. Ko je odšla od moje hiše, mi je od daleč pomahala in nekaj zaklicala, ampak je nisem dobro razumela. Slišala pa sem vpitje sestrice, ki me je klicala, naj pridem igrat nogomet. Po dolgem času brcanja žoge sva se odpravili v hišo. Za mizo sta sedela starša z zelo spremenjenimi obrazi. Le kaj se je zgodilo. Mami je rekla: »Žana, Maje ni več.«

Onemela sem.

»Iskreno so žalje« so besede, ki jih je zmeraj težko izreči, sploh če gre za ljubljeno osebo. Najbolj grozno mi je bilo izreči te besede sorodnikom moje najboljše prijateljice Maje.

Šele ob njeni smrti sem zvedela, kaj se je dogajalo z Majino družino. Njen oče, alkoholik, je bil dober manipulator. Z zdravljenja so ga predčasno izpustili. Seveda se stanje ni izboljšalo. Oče se je nekega večera napil in vrgel v Majo steklenico, ko je prišla na obisk k njemu. Maja je stekla skozi balkonska vrata. Imela je zelo poškodovano glavo. Za povrh se je spotaknila in padla čez majavo balkonsko ograjo in se ubila.

Tistega dne, zvečer, ko sva se zadnjič videli.

Po njeni smrti se je oče šele začel zavedati, kaj vse je storil narobe v življenju. Po pogrebu se je zadnjič na mrtvo napil. Nato pa prostovoljno, sam, odšel na zdravljenje. Bilo je uspešno. Še zmeraj se drži stran od pijače in od vseh nevarnih substanc. Zelo se je spremenil. Ima tudi delavnice enkrat na teden, ki pomagajo spreminjati mišljenje takih ljudi, kot je bil nekoč on. Cena za streznitev pa je bila grozljiva.

Žana Treven, 9. raz.

OŠ Rovte

Mentorica: Ljudmila Treven